

A Pendakwa Raya lwn Angela Dewi a/p Ganai Sannacy dan satu lagi

B MAHKAMAH TINGGI (SHAH ALAM) — PERBICARAAN JENAYAH
NO BA-45B-32-10 TAHUN 2021
HASBULLAH ADAM H
29 JANUARI 2024

C *Undang-Undang Jenayah — Pembunuhan — Inti pati kesalahan — Tertuduh-tertuduh dipertuduh di bawah s 302 dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan — ‘Last seen person theory’ — Sama ada mangsa telah mati — Sama ada kematian mangsa disebabkan kecederaan yang dialaminya — Sama ada perbuatan tertuduh-tertuduh yang menyebabkan kecederaan atau bencana tubuh ke atas mangsa hingga mengakibatkan kematian mangsa — Sama ada elemen niat tertuduh-tertuduh di bawah s 300(c) Kanun Keseksaan dibuktikan — Sama ada niat bersama dibuktikan — Sama ada pembelaan tertuduh-tertuduh menimbulkan keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan — Sama ada pembelaan adalah penafian semata-mata — Sama ada terdapat apa-apa keadaan yang mewajarkan pelaksanaan budi bicara mahkamah untuk mengenakan hukuman pemenjaraan dan sebatan berdasarkan Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 — Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 — Kanun Keseksaan ss 34, 299, 300(c) & 302 — Kanun Tatacara Jenayah ss 182A & 277*

F Tertuduh pertama dan kedua dalam kes ini telah dituduh di bawah s 302 dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan (‘KK’) atas pertuduhan membunuh mangsa di mana punca kematian mangsa dalam kes ini adalah ‘blunt-force trauma to the head’. Kes pendakwaan adalah berdasarkan keterangan daripada saksi-saksi pendakwaan antaranya SP11 yang merupakan isteri kedua mangsa, dan juga SP12 yang merupakan cucu mangsa. Sebelum kejadian, SP11 telah keluar daripada rumah mereka (‘rumah tersebut’) untuk menghantar SP12 dan seorang lagi cucu mangsa yang bernama Moganeswari ke sekolah dan sebelum meneruskan perjalanan, mereka berdua telah melihat tertuduh pertama (yang memakai ‘night dress’) yang juga merupakan isteri pertama mangsa dan tertuduh kedua (yang memakai *t-shirt* dan seluar pendek) sedang berbual di kawasan garaj depan rumah tersebut. Setelah lebih kurang lima minit meninggalkan rumah tersebut, SP11 berpatah balik kerana Moganeswari berasa tidak sihat. Apabila sampai di rumah tersebut, SP11 dan SP12 mendapati mangsa berada dalam keadaan berlumuran darah di atas sebuah sofa. Dalam keadaan kelam kabut tersebut, SP11 dan SP12 melihat tertuduh pertama berada berdekatan dengan kereta di garaj rumah tersebut dan pada ketika itu, tertuduh pertama telah bertukar pakaian kepada *t-shirt* dan seluar, manakala tertuduh kedua tidak kelihatan. Tertuduh pertama telah membuat

laporan polis yang menyatakan bahawa kejadian yang berlaku adalah kejadian samun kerana rantai emas yang dipakai mangsa telah tiada (ini juga merupakan pembelaan tertuduh-tertuduh dalam kes ini). Dalam proses menjalankan siasatan, pihak polis telah melakukan tangkapan ke atas kedua-dua tertuduh dan tertuduh kedua seterusnya telah memandu arah pihak polis yang membawa kepada penemuan satu penukul besi dan seutas rantai leher emas.

A

B

Diputuskan, mensabitkan tertuduh-tertuduh bersalah atas kesalahan membunuh dan

- (1) Elemen-elemen kesalahan membunuh terkandung dalam peruntukan ss 299 dan 300 KK. Mahkamah mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan elemen pertama bahawa mangsa telah pun mati melalui keterangan pegawai perubatan (SP7) dan keterangan dokumentar iaitu Laporan Bedah Siasat bertarikh 15 Oktober 2020 (eksh P18) oleh pakar patologi forensik ('SP8'). Selain itu, elemen kedua kesalahan iaitu kematian mangsa adalah disebabkan kecederaan yang dialaminya juga telah dibuktikan berdasarkan keterangan SP8 yang menyatakan bahawa kecederaan yang dialami oleh mangsa akan menyebabkan kematian kepada mangsa (lihat perenggan 9, 13 & 15–16).
- (2) Berdasarkan kepada keterangan saksi-saksi pendakwaan dan walaupun tiada saksi mata yang dapat dikemukakan, namun keterangan-keterangan ikut keadaan yang ada cukup kuat dan menyakinkan bahawa tertuduh pertama dan tertuduh kedua merupakan orang yang terakhir bersama mangsa di rumah tempat kejadian. Berdasarkan penilaian secara keseluruhan keterangan-keterangan ikut keadaan dan 'last seen person theory', mahkamah berpuas hati dan membuat dapatan yang meyakinkan bahawa perbuatan tertuduh-tertuduh tersebut yang telah menyebabkan kecederaan atau bencana tubuh ke atas mangsa hingga mengakibatkan kematian mangsa (lihat perenggan 31 & 35).
- (3) Bagi elemen mens rea pula, adalah merupakan suatu yang agak mustahil untuk membuktikan niat atau pengetahuan seseorang pelaku melalui keterangan secara langsung. Walau bagaimanapun, ia masih boleh ditentukan melalui inferens yang dapat dibuat dengan bersandarkan kepada segala fakta dan keadaan. Berhubung dengan ini, walaupun motif bukanlah merupakan salah satu inti pati kepada pertuduhan membunuh, namun mahkamah menemui keterangan-keterangan tentang kewujudan motif dalam kes ini, antaranya, keterangan anak mangsa (SP13) dan pemandu peribadi mangsa (SP16) yang menyatakan bahawa mereka pernah diarahkan oleh tertuduh pertama untuk memasukkan ubat atau racun ke dalam makanan mangsa. Selain itu, berdasarkan keterangan SP8, kecederaan yang dialami mangsa itu sendiri

C

D

E

F

G

H

I

- A sudah jelas menunjukkan bahawa ia mencukupi untuk menyebabkan kematian kerana pelakunya memilih bahagian kepala dan bukannya anggota badan yang lain. Oleh itu, mahkamah mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan elemen mens rea menurut s 300(c) KK iaitu niat tertuduh-tertuduh dengan perbuatan mengetuk
- B dengan penukul besi pada bahagian kepala mangsa adalah untuk menyebabkan kecederaan yang lazimnya boleh mengakibatkan kematian (lihat perenggan 39, 42–43 & 45).
- C (4) Dalam kes ini, tertuduh-tertuduh telah dituduh secara bersama-sama menurut s 34 KK bagi kesalahan membunuh mangsa. Mahkamah berpandangan bahawa keterangan-keterangan ikut keadaan sebelum dan selepas kejadian pembunuhan tersebut adalah mencukupi untuk menunjukkan ‘common design’ antara keduanya. Mahkamah berpuas hati kepada ‘last seen person theory’ tentang keberadaan
- D tertuduh-tertuduh sebagai orang terakhir berada di rumah tempat kejadian. Selain itu, mahkamah dapati bahawa tanpa pandu arah daripada tertuduh kedua, agak mustahil untuk pihak polis menemui penukul besi dan rantai leher milik mangsa tersebut. Justeru, mahkamah berpuas hati dan mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan niat bersama tertuduh-tertuduh bagi perbuatan kesalahan membunuh seperti mana maksud peruntukan s 34 KK, ‘in furtherance of the common intention which presupposes permutation or pre-concept of mind’. Oleh yang demikian, setelah meneliti secara keseluruhan dan membuat penilaian maksimum ke atas keterangan-keterangan,
- E mahkamah memutuskan bahawa kes prima facie telah dibuktikan dan memanggil tertuduh-tertuduh untuk membela diri (lihat perenggan 46–51).
- F (5) Tugas mahkamah di akhir perbicaraan adalah untuk mempertimbangkan segala keterangan yang telah dikemukakan di hadapan mahkamah dan memutuskan sama ada pihak pendakwaan berjaya membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah seperti mana diperuntukkan di bawah s 182A KTJ. Adalah menjadi tanggungjawab mahkamah di peringkat kes pembelaan untuk
- G mempertimbangkan sama ada keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh pembelaan telah mewujudkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan (lihat perenggan 57 & 62–63).
- H (6) Dalam kes ini, mahkamah dapati bahawa pembelaan tertuduh-tertuduh adalah merupakan penafian semata-mata dan bukanlah suatu pembelaan. Adalah amat tidak munasabah untuk tertuduh pertama menyangkakan kejadian tersebut sebagai samun hanya kerana kehilangan rantai leher emas mangsa sedangkan cincin emas di jari mangsa tidak pula diambil oleh pelaku. Selain itu, mahkamah juga mendapati bahawa kenyataan tertuduh pertama bahawa serbuk putih
- I

yang dikatakan sebagai racun oleh SP13 dan SP16 adalah serbuk yang digunakan dalam upacara keagamaan merupakan perkara baru yang dibangkitkan oleh tertuduh pertama yang tidak pernah dicadangkan semasa peringkat kes pendakwaan. Pada akhir kes, mahkamah dapati bahawa keterangan-keterangan saksi pendakwaan adalah tetap utuh dan tiada keraguan munasabah yang telah dibangkitkan oleh pihak pembelaan ke atas kebenaran kes pendakwaan tersebut. Justeru, mahkamah berpuas hati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes yang melampaui keraguan yang munasabah menurut s 182A(2) KTJ (lihat perenggan 55–56, 66 & 68–69).

- (7) Setelah mendengar, meneliti dan mengambil kira hujah mitigasi oleh peguambela dan hujah pemberatan oleh pihak pendakwaan serta mengambil kira ‘victim’s impact statement’ oleh anak mangsa (SP13), mahkamah tidak mendapati apa-apa keadaan yang mewajarkan pelaksanaan budi bicara untuk mengenakan hukuman pemenjaraan dan sebatan menurut peruntukan hukuman terkini s 302 KK selepas pindaan menurut Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 (Akta 846). Oleh yang demikian, mahkamah memerintahkan agar tertuduh-tertuduh dikenakan hukuman gantung dileher sampai mati menurut s 277 KTJ bagi pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 KK dibaca bersama s 34 KK (lihat perenggan 75–76).

[English summary

The first and second accused in this case were charged under s 302 read together with s 34 of the Penal Code (‘the PC’) for the offence of murder of the victim where the cause of death of the victim in this case was ‘blunt-force trauma to the head’. The prosecution’s case was based on the testimony of prosecution witnesses including SP11 who was the victim’s second wife, and also SP12 who was the victim’s grandson. Before the incident, SP11 had gone out of their house (‘the house’) to send SP12 and another grandchild of the victim named Moganeswari to school and before continuing their journey, they both had seen the first accused (who was wearing a ‘night dress’) who was also the victim’s first wife and the second accused (who was wearing a t-shirt and shorts) were chatting in the garage area in front of the house. After about five minutes of leaving the house, SP11 turned back because Moganeswari felt unwell. When they arrived at the house, SP11 and SP12 found the victim lying in a pool of blood on a sofa. In the chaotic situation, SP11 and SP12 saw the first accused near the car in the garage of the house and at that moment, the first accused had changed her clothes to t-shirt and trousers, while the second accused was nowhere to be seen. The first accused had lodged a police report stating that the incident that happened was a robbery because the gold necklace worn by the victim was missing (this was also the defence of the accused persons in this case). In the process of conducting the investigation, the police arrested the two accused, and the second accused then guided the police in the

A direction that led to the discovery of an iron hammer and a gold necklace.

Held, convicting both the accused for the offence of murder, and sentencing both the accused to death by hanging in accordance with s 277 of the Criminal Procedure Code ('the CPC'):

- B (1) The elements of the offence of murder were contained in the provisions of ss 299 and 300 of the PC. The court found that the prosecution had succeeded in proving the first element that the victim had already died via the testimony of the medical officer (SP7) and the documentary evidence which was the Inquest Report dated 15 October 2020 (exh P18) by the forensic pathologist ('SP8'). In addition, the second element of the offence, which was that the death of the victim was due to the injuries he suffered, had also been proven based on the evidence of SP8 which stated that the injuries suffered by the victim would cause death to the victim (see paras 9, 13 & 15–16).
- C
- D
- E (2) Based on the testimony of the prosecution witnesses and although no eyewitnesses could be presented, the circumstantial evidence was strong enough and convincing that the first accused and the second accused were the last persons with the victim in the house where the incident happened. Based on the overall assessment of the circumstantial evidence and the 'last seen person theory', the court was satisfied and made a convincing finding that the actions of both the accused had caused injury or bodily harm to the victim resulting in the victim's death (see paras 31 & 35).
- F
- G (3) As for the mens rea element, it was quite impossible to prove the intention or knowledge of a perpetrator through direct evidence. However, it could still be determined through inferences that could be made based on all the facts and circumstances. In this regard, although motive was not one of the elements of the charge of murder, the court found evidence of the existence of motive in this case, inter alia, the testimony of the victim's son (SP13) and the victim's personal driver (SP16) who stated that they had been instructed by the first accused to put medicine or poison into the victim's food. In addition, based on SP8's testimony, the injury suffered by the victim itself clearly showed that it was sufficient to cause death because the perpetrator chose the head instead of other body parts. Therefore, the court found that the prosecution had succeeded in proving the mens rea element according to s 300(c) of the PC, which was that the intention of the accused with the act of knocking with an iron hammer on the victim's head was to cause injury which was sufficient in the ordinary cause of nature to cause death (see paras 39, 42–43 & 45).
- H
- I (4) In this case, both the accused had been jointly charged according to s 34 of the PC for the offence of murder against the victim. The court was of

the opinion that the circumstantial evidence before and after the murder was sufficient to show 'common design' between the two. The court was satisfied with the 'last seen person theory' about the whereabouts of both the accused as the last persons in the house where the incident happened. In addition, the court found that without guidance from the second accused, it was quite impossible for the police to find the iron hammer and necklace belonging to the victim. Thus, the court was satisfied and found that the prosecution had succeeded in proving the common intention of both the accused for the act of murder as per the provisions of s 34 of the PC, 'in furtherance of the common intention which presupposes permutation or pre-concept of mind'. Therefore, after examining as a whole and conducting a maximum evaluation of the evidence, the court decided that a prima facie case had been proven and called both the accused to defend themselves (see paras 46–51).

- (5) The duty of the court at the end of the trial was to consider all the evidence that had been presented before the court and to decide whether the prosecution succeeded in proving the case beyond reasonable doubt as provided under s 182A of the CPC. It was the responsibility of the court at the stage of the defence case to consider whether the evidence presented by the defence had raised any reasonable doubt against the prosecution's case (see paras 57 & 62–63).
- (6) In this case, the court found that the defence of both the accused was a mere denial and not a defence. It was very unreasonable for the first accused to think that the incident was a robbery just because the victim's gold necklace was lost when the gold ring on the victim's finger was not taken by the perpetrator. In addition, the court also found that the first accused's statement that the white powder said to be poison by SP13 and SP16 was a powder used in religious ceremonies was a new matter raised by the first accused which was never suggested during the prosecution case's stage. At the end of the case, the court found that the evidence of the prosecution witnesses was still intact and there was no reasonable doubt raised by the defence on the truth of the prosecution's case. Thus, the court was satisfied that the prosecution had succeeded in proving a case beyond reasonable doubt according to s 182A(2) of the CPC (see paras 55–56, 66 & 68–69).
- (7) After listening, examining and taking into account the mitigation arguments by the defence counsel and aggravating arguments by the prosecution as well as taking into account the 'victim's impact statement' by the victim's child (SP13), the court did not find any circumstances that justified the exercise of discretion to impose a prison sentence and whipping according to the latest punishment provision s 302 of the PC after amendment according to the Abolition of Mandatory Death Penalty Act 2023 (Act 846). Therefore, the court ordered that both the

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A accused be sentenced to death by hanging according to s 277 of the CPC for the charge of murder under s 302 of the PC read together with s 34 of the PC (see paras 75–76).]

Kes-kes yang dirujuk

- B *Aung Thun & Anor v PP and another appeal* [2014] 1 MLJ 784; [2013] 1 LNS 985, MR (dirujuk)
DA Duncan v PP [1980] 2 MLJ 195; [1980] 1 LNS 12, MP (dirujuk)
Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v PP and another appeal [2015] 2 MLJ 293; [2015] 2 CLJ 145, MP (dirujuk)
- C *Ganapathy a/l Rengasamy v PP* [1998] 2 MLJ 577; [1998] 2 CLJ 1, MP (dirujuk)
Juraimi bin Husin v PP [1998] 1 MLJ 537; [1998] 2 CLJ 383, MR (dirujuk)
Kagatree a/p Pechi v PP and another appeal [2023] 3 MLJ 154, MR (dirujuk)
Mat v PP [1963] 1 MLJ 263 (diikut)
- D *PP v Ku Lip See* [1981] 1 MLJ 258 (dirujuk)
PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457, MP (dirujuk)
Priytharen a/l Sundaramurthy lwn Pendakwa Raya dan satu lagi rayuan [2019] MLJU 26; [2019] 1 LNS 47, MR (dirujuk)
- E *PP v Tan Chai Hing* [2018] MLJU 313; [2018] 6 CLJ 436, MR (dirujuk)
Rewang bin Tempe v PP [2016] 3 MLJ 586, MR (dirujuk)
Sainal Abidin bin Mading v PP [1999] 4 MLJ 497, MR (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- F Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023
 Kanun Keseksaan ss 34, 299, 300, 300(c), 302, 394
 Kanun Tatacara Jenayah ss 180(1), 277, 182A, 182A(2), 183A
- G *Ainul Mardiyah bt Mohd Ali (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.*
M Manoharan (Hariharan a/l Manoharan bersamanya) (M Manoharan & Co) bagi pihak tertuduh pertama dan kedua.

Hasbullah Adam H:

- H PENDAHULUAN

- [1] Angela Dewi a/p Ganai Sannacy ('tertuduh 1') dan Vijaya a/l Ganai Sannacy ('tertuduh 2') (secara kolektif dirujuk sebagai 'tertuduh-tertuduh') telah dituduh dengan satu pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan.

- [2] Pertuduhan terhadap tertuduh-tertuduh (eksh P2) adalah seperti berikut:

Bahawa kamu pada 1.10.2020 di antara jam 12.00 tengahari hingga jam 1.00 petang bertempat di rumah beralamat No. 10, Lorong Jati 1, Rumah Murah PKNS Blok A, Kg Baru Sungai Chua, 43000 Kajang, dalam Daerah Hulu Langat di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan bagi mencapai niat bersama kamu telah melakukan bunuh ke atas Devarajoo a/l Rengasamy (No. KP: 610817-08-5415) dan oleh yang demikian kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama seksyen 34 Kanun Keseksaan.

A

B

[3] Pada 25 Mei 2023, mahkamah ini telah merumuskan di akhir kes pendakwaan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes prima facie bagi pertuduhan kesalahan membunuh (*murder*) yang boleh dihukum di bawah s 302 Kanun Keseksaan terhadap tertuduh-tertuduh seperti mana dalam pertuduhan (eksh P2). Oleh yang demikian, tertuduh-tertuduh telah dipanggil untuk membela diri ke atas pertuduhan tersebut.

C

[4] Seterusnya di akhir perbicaraan (*at the conclusion of the trial*) pula, Mahkamah ini telah memutuskan pada 21 September 2023 bahawa tertuduh-tertuduh disabitkan dengan kesalahan membunuh dan seterusnya dikenakan hukuman gantung di leher sampai mati menurut s 277 Kanun Tatacara Jenayah bagi pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan.

D

E

[5] Tertuduh-tertuduh telah memfailkan rayuan terhadap keseluruhan keputusan mahkamah melalui notis rayuan ke Mahkamah Rayuan Malaysia bertarikh 22 September 2023.

F

RINGKASAN KES PENDAKWAAN

[6] Perbicaraan kes ini di peringkat kes pendakwaan telah bermula pada 27 Februari 2023 dan pihak pendakwaan telah menutup kes pendakwaan pada 17 Mac 2023 setelah memanggil seramai 16 orang saksi pendakwaan seperti berikut:

G

- (a) SP1: Kpl Syarizwan bin Md Saad (jurufoto);
- (b) SP2: Dr Nour Izaquan bin Baharuddin (pegawai perubatan);
- (c) SP3: Mohd Nasharuddin bin Mahat (jiran mangsa);
- (d) SP4: Kpl Mohd Ariff bin Hazmi (jurufoto bedah siasat);
- (e) SP5: Kpl Mohammad Na'im bin Ideres (jurufoto tempat kejadian dan barang kes);
- (f) SP6: ASP Bobby bin Tamat (pegawai forensik PDRM);
- (g) SP7: Dr Muhammad Firdaus bin Yusman (pegawai perubatan);
- (h) SP8: Dr Khairul Anuar bin Zainun (pakar patologi forensik);

H

I

- A (i) SP9: Sjn Ilham bin Hitam (jurustor);
- (j) SP10: Insp Mohamad Faez bin Norzah (pegawai penyiasat kes samun);
- (k) SP11: Janaky a/p Supurmany (isteri kedua mangsa);
- B (l) SP12: Sangitha a/p Devarajoo (cucu mangsa);
- (m) SP13: Navaneethan a/l Devarajoo (anak mangsa);
- (n) SP14: Insp Mohd Hazrani bin Hashim (pegawai tangkapan);
- C (o) SP15: ASP S Vekram a/l S Sinnaiah (pegawai penyiasat); dan
- (p) SP16: Muniandy a/l Sivalingam (pemandu peribadi mangsa).

[7] Berdasarkan keterangan-keterangan yang dikemukakan di peringkat kes pendakwaan, mahkamah ini telah merumuskan fakta kes pendakwaan secara ringkasnya seperti berikut:

- D (a) pada 1 Oktober 2020 jam lebih kurang 12 tengahari, Janaky a/p Supurmany (SP11) yang merupakan isteri kedua yang dikahwini secara adat oleh Devarajoo a/l Rengasamy ('mangsa'), telah keluar dari rumah
- E di No 10, Lorong Jati 1, Rumah Murah PKNS Blok A, Kg Baru Sungai Chua, Kajang ('rumah tempat kejadian') untuk menghantar dua orang cucu mangsa ke sekolah iaitu Sangitha a/p Devarajoo (SP12) dan seorang lagi bernama Mohanas Sree (Moganeswari), dengan menaiki motosikal;
- F (b) sebelum bergerak ke sekolah, SP11 dan SP12 telah melihat tertuduh 1 (yang memakai *night dress*) dan tertuduh 2 (yang memakai *t-shirt* dan seluar pendek) sedang berbual di kawasan garaj depan rumah;
- G (c) lebih kurang baru lima minit meninggalkan rumah tempat kejadian tersebut, SP11 telah berpatah balik kerana secara tiba-tiba dimaklumkan bahawa Mohanas Sree (Moganeswari) berasa tidak sihat. Setelah sampai di rumah, SP12 telah mendekati mangsa yang masih di atas sofa di kawasan beranda rumah itu dan melihat mangsa dalam keadaan berlumuran darah. SP12 menjerit dan SP11 turut datang serta
- H melihat mangsa yang berlumuran darah itu;
- (d) Mohd Nasharuddin bin Mahat (SP3) yang merupakan seorang jiran, telah datang ke rumah mangsa apabila mendengar kekecohan dan jeritan. SP3 telah membuat panggilan kecemasan untuk memanggil
- I ambulans;
- (e) dalam keadaan kelam kabut itu, SP11 dan SP12 boleh melihat tertuduh 1 berdiri berdekatan dengan kereta di *porch*/garaj dan telah bertukar pakaian kepada *t-shirt* dan seluar. Manakala tertuduh 2 tidak kelihatan di rumah itu;

- (f) setelah ambulan sampai, mangsa telah di bawa ke Hospital Kajang. Manakala tertuduh 1 telah membuat satu laporan polis iaitu Kajang Report No 29818/20 bertarikh 1 Oktober 2020 (eksh P24) iaitu pada petang hari yang sama menyatakan ia adalah kejadian samun kerana rantai leher emas yang dipakai oleh mangsa telah tiada. Siasatan awal kejadian tersebut di bawah s 394 Kanun Keseksaan diambil oleh Insp Mohamad Faez bin Norzah (SP10); A
B
- (g) mangsa telah disahkan meninggal dunia pada 10 Oktober 2020. Siasatan pihak polis telah diklasifikasikan semula kepada s 302 Kanun Keseksaan dan diambil alih siasatan oleh ASP S Vekram a/l S Sinnaiah (SP15); C
- (h) SP15 telah membuat siasatan lanjut dan telah melawat ke tempat kejadian. Hasil siasatan lanjut tersebut, SP15 telah mengarahkan penangkapan ke atas tertuduh 1. Tangkapan ke atas tertuduh 1 telah dijalankan oleh Insp Mohd Hazrani bin Hashim (SP14) dan beliau telah membuat laporan polis penangkapan tersebut seperti mana dalam Kajang Report No 30880/20 (eksh P28) bertarikh 10 Oktober 2020; D
- (i) SP14 juga telah membuat tangkapan ke atas tertuduh 2 pada 17 Oktober 2020 seperti mana dalam laporan polis Kajang Report No 31682/20 (eksh P29); E
- (j) Hasil siasatan lanjut ke atas tertuduh 2, tertuduh 2 telah memandu arah SP14 dan pasukan polis ke sebuah stor di Bukit Angkat, Kajang dan telah membawa kepada penemuan 1 penukul besi (eksh P15(1)(A)) di kawasan stor dan seutas rantai leher emas (eksh P15(2)(B)) yang diletakkan dalam sarung tangan getah hitam (eksh P15(4)(A1)) di pangkal pokok pisang berhampiran dengan kawasan stor tersebut, seperti mana dilaporkan oleh SP14 dalam Kajang Report No 31683/20 (eksh P32 — dengan mengambil kira beberapa frasa ayat yang diputuskan supaya dipotong/*expunged*); dan F
G
- (k) Dr Khairul Anuar bin Zainun, Pakar Patologi Forensik (SP8) yang telah menjalankan bedah siasat ke atas mayat mangsa menjelaskan tentang punca kematian mangsa (*cause of death*) iaitu akibat komplikasi pendarahan selaput otak, kesan dari trauma tumpul setempat yang dialami oleh mangsa pada bahagian kepala (*blunt-force trauma to the head*). Rujuk laporan bedah siasat bertarikh 15 Oktober 2020 (eksh P18). H

TUGAS MAHKAMAH DI AKHIR KES PENDAKWAAN

I

[8] Tugas mahkamah di akhir kes pendakwaan adalah seperti mana yang diperuntukkan di bawah s 180(1) Kanun Tatacara Jenayah. Prinsip-prinsip tugas mahkamah di akhir kes pendakwaan telah diputuskan di dalam beberapa

A kes tersohor termasuklah *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 yang mana Mahkamah Persekutuan telah memutuskan:

[15] For the guidance of the courts below, we summarise as follows the steps that should be taken by a trial court at the close of the prosecution's case:

- B
- (a) the close of the prosecution's case, subject the evidence led by the prosecution in its totality to a maximum evaluation. Carefully scrutinise the credibility of each of the prosecution's witnesses. Take into account all reasonable inferences that may be drawn from that evidence. If the
- C evidence admits of two or more inferences, then draw the inference that is most favourable to the accused;
- (b) ask yourself the question: If I now call upon the accused to make his defence and he elects to remain silent am I prepared to convict him on the evidence now before me? If the answer to that question is 'Yes', then a
- D prima facie case has been made out and the defence should be called. If the answer is 'No' then, a prima facie case has not been made out and the accused should be acquitted;

E [9] Elemen kesalahan membunuh terkandung dalam peruntukan s 299 dan s 300 Kanun Keseksaan. Seksyen 299 mendefinisikan secara umum 'culpable homicide' seperti berikut:

F Whoever causes death by doing an act with the intention of causing death, or with the intention of causing bodily injury as is likely to cause death or with the knowledge that he is likely by such act to cause death commits the offence of culpable homicide.

[10] Seterusnya s 300 Kanun Keseksaan memperuntukkan tentang 'culpable homicide amounting to murder' seperti berikut:

- G Except in the cases hereinafter excepted, *culpable homicide is murder*:
- (a) If the act by which the death is caused is done with the *intention of causing death*;
- H (b) If it is done with the *intention of causing such bodily injury* as the offender *knows to be likely to cause the death* of the person to whom the harm is caused;
- (c) If it is done with the *intention of causing bodily injury* to any person, and the bodily injury intended to be inflicted is *sufficient in the ordinary course of nature to cause death*; or
- I (d) If the person committing the act *knows that it is imminently dangerous* that it must in all *probability cause death*, or *such bodily injury as is likely to cause death*, and commits such act *without any excuse* for incurring the risk of causing death, or such injury as aforesaid. (Penekanan ditambah.)

[11] Oleh yang demikian, dengan berpandukan peruntukan s 299 dan s 300 tersebut, pihak pendakwaan dalam kes ini yang melibatkan pertuduhan kesalahan di bawah s 302 Kanun Keseksaan adalah bertanggungjawab untuk membuktikan elemen-elemen pertuduhan seperti berikut:

- (a) berlakunya kematian seorang yang bernama Devarajoo a/l Rengasamy ('mangsa'); A
- (b) kematian mangsa disebabkan kecederaan yang dialaminya (*bodily injury*); B
- (c) kecederaan ke atas mangsa adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh-tertuduh; C
- (d) perbuatan tertuduh-tertuduh yang menyebabkan bencana tubuh atau kecederaan ke atas mangsa telah dilakukan pada masa, tarikh dan tempat seperti mana dalam pertuduhan; D
- (e) bahawa dalam mengakibatkan kecederaan ke atas mangsa, tertuduh-tertuduh telah, sama ada: E
 - (i) dengan niat menyebabkan kematian mangsa;
 - (ii) dengan niat menyebabkan bencana tubuh ke atas mangsa yang diketahui oleh tertuduh-tertuduh boleh menyebabkan kematian mangsa; F
 - (iii) dengan niat menyebabkan bencana tubuh ke atas mangsa yang pada kebiasaannya boleh menyebabkan kematian; atau F
 - (iv) dengan pengetahuan bahawa perbuatan itu sangat merbahaya dan semestinya dalam apa jua kebarangkalian akan menyebabkan kematian atau kecederaan badan yang boleh menyebabkan kematian; dan F
- (f) bahawa tertuduh-tertuduh mempunyai niat bersama untuk membunuh atau menyebabkan kematian mangsa. G

ANALISIS DAN DAPATAN MAHKAMAH DI AKHIR KES PENDAKWAAN

Kematian Devarajoo a/l Rengasamy (mangsa)

[12] Adalah merupakan fakta yang tidak dipertikaikan oleh mana-mana pihak dalam kes ini bahawa mangsa telah mati pada 10 Oktober 2020 seperti mana dalam keterangan dokumentar daftar kematian (eksh P21). H

[13] Adalah dapatan (*finding*) mahkamah ini bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan elemen pertama bahawa mangsa telah pun mati melalui keterangan Dr Muhammad Firdaus bin Yusman, Pegawai Perubatan I

A (SP7) dan keterangan dokumentar iaitu Laporan Bedah Siasat bertarikh 15 Oktober 2020 (eksh P18) oleh Dr Khairul Anuar bin Zainun, Pakar Patologi Forensik (SP8).

B *Kematian mangsa disebabkan kecederaan yang dialaminya*

C [14] Mahkamah ini juga mendapati bahawa kematian mangsa adalah disebabkan oleh kecederaan yang dialaminya. Keterangan Dr Khairul Anuar bin Zainun, Pakar Patologi Forensik (SP8) yang telah menjalankan bedah siasat ke atas mayat mangsa menjelaskan tentang punca kematian mangsa akibat komplikasi pendarahan selaput otak, kesan dari trauma tumpul setempat yang dialami oleh mangsa pada bahagian kepala (*blunt-force trauma to the head*).

D [15] SP8 semasa memberi keterangan dalam mahkamah ini telah menjelaskan bahawa kecederaan yang dialami oleh mangsa pada bahagian kepala tersebut adalah sangat serius dan walaupun rawatan diberikan ia hanyalah sekadar untuk memanjangkan hayat mangsa. Namun kecederaan yang dialami oleh mangsa akan menyebabkan kematian juga kepada mangsa.

E Manakala jangkitan paru-paru (*pneumonia*) yang turut dijumpai ketika bedah siasat juga boleh menyumbang dalam mempercepatkan kematian mangsa pada waktu tersebut tetapi bukanlah penyebab kepada sebab kematian.

F [16] Mahkamah ini menerima keterangan SP8 tersebut dan berpuas hati bahawa elemen kedua pertuduhan kesalahan telah berjaya dibuktikan.

Kecederaan ke atas mangsa adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh-tertuduh

G [17] Pihak pendakwaan telah bergantung kepada keterangan ikut keadaan (*circumstantial evidence*) bagi membuktikan bahawa kecederaan yang dialami oleh mangsa tersebut adalah disebabkan oleh perbuatan tertuduh-tertuduh.

H [18] Walaupun tiada saksi mata (*eye witness*) yang melihat bagaimana mangsa menghadapi peristiwa yang menyebabkan kecederaan hingga membawa kepada kematiannya, namun mahkamah ini berpuas hati dan menerima keterangan-keterangan mengikut keadaan (*circumstantial evidence*) yang cukup menyakinkan (*strong and convincing*) bagi membuat suatu kesimpulan tentang perbuatan tertuduh-tertuduh yang telah menyebabkan kecederaan dan kematian mangsa.

I [19] Mangsa dalam kes ini adalah seorang lelaki India yang mempunyai masalah penglihatan/buta yang sudah lama dialaminya akibat daripada kemalangan. Pada hari-hari biasa, terdapat sembilan orang lain lagi (selain

mangsa) yang tinggal bersama-sama mangsa di rumah tempat kejadian tersebut yang terdiri daripada tiga orang dewasa dan enam orang kanak-kanak, seperti berikut:

- (a) tertuduh 1 (isteri pertama mangsa);
- (b) tertuduh 2 (adik lelaki tertuduh 1);
- (c) Janaky a/p Supurmany (SP11/isteri kedua mangsa);
- (d) Navaneethan a/l Devarajoo (SP13/anak dengan tertuduh 1);
- (e) Sangitha a/p Devarajoo (SP12/cucu yang dijadikan anak angkat);
- (f) Kishok Kumar a/l Devarajoo (anak dengan tertuduh 1);
- (g) Vaishnavi a/l Devarajoo (cucu/anak angkat);
- (h) Varunavi a/l Devarajoo (cucu/anak angkat); dan
- (i) Mohana Sree a/p Devarajoo (cucu/anak angkat).

[20] Walaupun mempunyai masalah penglihatan/buta, mangsa masih bekerja dengan bergantung kepada pemandu peribadinya iaitu Muniandy a/l Sivalingam (SP16) untuk membawa beliau ke mana-mana atas urusan kerja. Pada hari kejadian iaitu pada 1 Oktober 2020, SP16 tidak hadir bekerja kerana telah meminta cuti selama tiga hari dan pada hari kejadian tersebut beliau hanya duduk di rumah sahaja dan hanya datang ke rumah mangsa setelah menerima panggilan telefon memaklumkan mengenai kejadian yang berlaku ke atas mangsa.

[21] Menurut keterangan SP11 dan SP12, pada hari kejadian tersebut sebelum bergerak menuju ke sekolah, mereka telah nampak mangsa yang sedang duduk di atas sofa di bahagian beranda rumah tempat kejadian tersebut dengan memakai seluar pendek tanpa baju dan memakai rantai emas di leher yang biasa dan telah lama dipakai oleh mangsa. Malahan SP12 dan Mohana Sree telah menghampiri dan memeluk serta mencium mangsa untuk memaklumkan mereka akan ke sekolah. Sebelum bergerak ke sekolah, SP11 dan SP12 turut nampak tertuduh 1 dan tertuduh 2 yang sedang berbual di garaj di hadapan rumah seperti mana ditandakan dalam gambar rajah kasar (eksh P27). Pada masa itu, tertuduh 1 dikatakan memakai gaun baju tidur malam (*night dress*) dan tertuduh 2 memakai seluar pendek dan *t-shirt*. Manakala empat orang lagi kanak-kanak yang tinggal bersama di rumah tersebut tiada di rumah kerana mereka bersekolah sesi pagi.

[22] SP11 kemudiannya telah membawa kedua-dua cucu/anak angkat mangsa iaitu SP12 dan Mohana Sree menaiki motosikal menuju ke sekolah. Walau bagaimanapun, lebih kurang lima minit daripada rumah, Mohana Sree telah memaklumkan bahawa beliau tidak sihat. Oleh yang demikian, SP11

- A telah berpatah balik ke rumah. Sampai sahaja di hadapan rumah, SP12 terus menuju ke arah mangsa yang masih berada atas sofa yang sama. SP12 melihat badan mangsa yang berlumuran darah termasuk bahagian kepala mangsa. SP12 telah menjerit dan SP11 terus masuk dan melihat keadaan mangsa. Pada masa kekecohan itu, SP11 dan SP12 tidak melihat tertuduh 1 atau tertuduh 2
- B di situ. Namun tertuduh 1 hanya datang kemudian dan berdiri di tepi kereta yang diletakkan berdekatan dengan sofa tempat mangsa duduk. Pada ketika itu, SP11 dan SP12 dalam keterangannya memaklumkan bahawa tertuduh 1 tidak lagi memakai *night dress* tetapi telah menukar pakaian kepada *t-shirt* dan seluar pendek. Manakala tertuduh 2 tidak kelihatan.
- C
- D [23] SP11 kemudiannya telah meminta bantuan daripada jiran untuk menghubungi Ambulan. SP3 dalam keterangannya mengesahkan bahawa beliau merupakan jiran yang telah memanggil ambulan. SP11 telah menaiki ambulan tersebut mengiringi mangsa dalam ambulan tersebut menuju ke hospital. Manakala tertuduh 1 telah menaiki kereta bersama pemandu kepada mangsa (SP16) yang tiba kemudian di rumah kejadian tersebut menuju ke hospital.
- E [24] Pada petang hari yang sama kejadian tersebut juga, tertuduh 1 telah membuat laporan polis (eksh P24) menyatakan bahawa tertuduh 1 telah mendengar jeritan kakaknya dan kemudiannya mendapati mangsa dalam keadaan cedera di kepala dan rantai emas yang dipakai mangsa juga turut hilang.
- F
- G [25] Insp Mohamad Faez bin Norzah (SP10) merupakan pegawai penyiasat awal bagi kes yang pada mulanya diklasifikasi sebagai kes samun di bawah s 394 Kanun Keseksan. SP10 telah merakam percakapan tertuduh 1 dan isteri kedua mangsa (SP11). SP10 turut merakam percakapan pemandu peribadi mangsa iaitu Muniandy a/l Sivalingam (SP16) dan juga anak lelaki mangsa.
- H [26] Selepas mangsa disahkan meninggal dunia pada 10 Oktober 2019, kes telah diklasifikasikan semula untuk siasatan di bawah s 302 Kanun Keseksan. Siasatan telah dijalankan seterusnya oleh pegawai penyiasat, ASP S Vekram a/l S Sinnaiah (SP15). Dalam menjalankan siasatan, SP15 telah mendapati sofa tempat kejadian di mana mangsa duduk kali terakhir sebelum kematiannya, telah tiada atau dibuang oleh keluarga mangsa. SP15 juga telah masuk ke dalam stor menyimpan barangan catering yang mana menurut tertuduh 1 beliau berada dalam stor tersebut pada tengahari hari kejadian untuk mengemas barangan catering. Hasil siasatan dan pemerhatian SP15 mendapati stor tersebut hanyalah merupakan sebuah bilik kecil yang diletakkan barangan catering. Namun menurut SP15 keadaan dalam stor tersebut adalah sangat berhabuk, sempit, panas dan barang-barang dalam keadaan berselerak. Hasil siasatan tidak menunjukkan perbuatan mengemas dan tidak munasabah untuk
- I

berada di dalamnya waktu tengahari yang sangat panas.

A

[27] SP15 juga telah mengarahkan mayat mangsa dihantar untuk tujuan bedah siasat yang telah dijalankan oleh Dr Khairul Anuar bin Zainun (SP8). Dalam bedah siasat yang dijalankan ke atas mayat mangsa, SP8 menemui adanya kesan luka mempertahankan diri atau pergelutan iaitu luka di bahagian tangan kiri dan kanan mangsa. SP8 turut menjelaskan bahawa corak kecederaan yang dialami mangsa adalah akibat ketukan atau pukulan dengan objek atau senjata tumpul yang menyebabkan kepatahan tulang tempurung kepala, pendarahan selaput otak dan pembengkakan otak yang menyebabkan kematian mangsa. Menurut SP8 lagi bahawa berdasarkan corak kecederaan tersebut, ia boleh diakibatkan oleh ketukan atau pukulan dengan objek atau senjata tumpul yang mempunyai bahagian yang berbentuk bulat.

B

C

[28] Seterusnya tertuduh 2 pula telah ditangkap oleh Insp Mohd Hazrani bin Hashim (SP14). Hasil siasatan ke atas tertuduh 2 pula telah membawa kepada pandu arah oleh tertuduh 2 ke sebuah stor kitar semula di Bukit Angkat, Sg Chua, Kajang berhadapan kuil Sri Maha Kali Matha Illam hingga membawa kepada penemuan sebuah penukul besi (eksh P15(1A)) yang diletakkan di atas tanah berdekatan stor tersebut dan seterusnya membawa pasukan polis ke rimbunan pokok pisang di mana ditemui satu sarung tangan hitam (eksh P15(4)(A1)) yang mengandungi seutas rantai leher emas berbentuk bulat-bulat (eksh P15(2B)).

D

E

[29] ASP Bobby bin Tamat (SP6) merupakan pegawai forensik PDRM yang telah dipanggil ke lokasi tersebut bagi menjalankan 'swabbing' dan cap jari ke atas barang-barang kes yang ditemui serta membuat ukuran pada penukul besi berkenaan. SP6 telah menyerahkan semua barang kes yang ditemui kepada SP15 seperti mana dalam Borang Serah Menyerah Barang-Barang Kes (eksh P14).

F

G

[30] Keterangan saksi-saksi iaitu SP11, SP12, SP13 dan SP16 telah mengecam rantai emas tersebut yang dikemukakan dalam mahkamah yang merupakan rantai emas yang dipakai oleh mangsa semasa hidupnya. Sifat unik rantai emas itu juga membantu dalam proses pengecaman iaitu bentuk rantai leher bulat-bulat kecil. Malahan isu pengecaman rantai leher emas ini juga tidak pernah dibantah atau diragui semasa keterangan saksi-saksi pendakwaan oleh pihak pembelaan.

H

[31] Berdasarkan kepada keterangan saksi-saksi pendakwaan dan walaupun tiada saksi mata yang dapat dikemukakan, namun keterangan-keterangan ikut keadaan (*circumstantial evidence*) yang ada cukup kuat dan menyakinkan bahawa tertuduh 1 dan tertuduh 2 merupakan orang yang terakhir (*last seen person*) bersama mangsa di rumah tempat kejadian. Malahan perbezaan masa

I

A SP11, SP12 dan Mohana Sree mula meninggalkan rumah untuk ke sekolah dan berpatah balik ke rumah hanyalah lebih kurang sepuluh minit dan kedudukan mangsa yang masih kekal di atas sofa di halaman rumah itu. Hanya orang yang berada di rumah tersebut sahaja mengetahui mangsa berada di rumah ketika itu.

B

[32] Dalam kes *Kagatree a/p Pechi v Public Prosecutor and another appeal* [2023] 3 MLJ 154, rujukan telah dibuat kepada *Sarkar Law of Evidence*:

[56] *Sarkar Law of Evidence* (18th Ed) (Volume 1) p 140, states this:

C

The last seen theory comes into play where the time-gap between the point of time when the accused and the deceased were last seen alive and when the deceased is found dead is so small that possibility of any person other than the accused being the author of the crimes becomes impossible. ...

D

[33] Dalam kes di hadapan mahkamah ini, keterangan SP11 dan SP12 mengatakan bahawa semasa mereka hendak bergerak ke sekolah, tertuduh 1 dan tertuduh 2 dilihat berada di garaj di hadapan rumah tempat kejadian tersebut. Malahan tertuduh 1 dilihat sedang memakai *night dress*. Apabila SP11 dan SP12 sampai semula ke rumah setelah berpatah balik kerana Mohana Sree yang tidak sihat, mangsa masih pada kedudukan di atas sofa dan tertuduh 1 dan tertuduh 2 sudah tidak lagi kelihatan di hadapan rumah. Jarak masa lebih kurang sepuluh minit daripada mula SP11 dan SP12 meninggalkan rumah hingga balik semula ke rumah adalah suatu masa yang singkat. Tertuduh 1 dan tertuduh 2 merupakan orang yang terakhir berada di rumah dan tiada orang lain lagi yang berada di rumah ketika itu.

E

F

G

H

I

[34] Tertuduh 1 hanya muncul kemudian dengan memakai seluar dan *t-shirt*. Pembelaan cuba menyatakan pembelaan tertuduh 1 di peringkat kes pendakwaan lagi bahawa tertuduh 1 berada di dalam stor barangan katering di hadapan rumah dan cuba menyatakan bahawa mangsa telah disamun disebabkan rantai leher emas yang dipakai mangsa telah tiada. Namun siasatan SP15 mendapati keadaan dalam stor barangan katering di garaj hadapan rumah adalah sangat berhabuk, sempit, panas dan barang-barang dalam keadaan berselerak yang tidak mungkin tertuduh 1 berada dalam stor tersebut pada waktu tengahari untuk mengemas barang-barang katering. Versi pembelaan untuk mengatakan mangsa telah disamun berdasarkan kehilangan rantai leher emas mangsa sedangkan cincin yang dipakai oleh mangsa masih ada adalah juga tidak menyakinkan mahkamah ini.

[35] Oleh yang demikian, berdasarkan penilaian secara keseluruhan keterangan-keterangan ikut keadaan dan 'last seen person theory', mahkamah ini berpuas hati dan membuat dapatan yang menyakinkan bahawa perbuatan

tertuduh-tertuduh tersebut yang telah menyebabkan kecederaan atau bencana tubuh ke atas mangsa hingga mengakibatkan kematian mangsa.

A

Elemen mens rea bagi kesalahan membunuh

[36] Bagi membuktikan suatu kes prima facie bagi kesalahan membunuh, salah satu elemen penting lagi yang perlu dibuktikan oleh pihak pendakwaan adalah elemen mens rea seperti mana dijelaskan dalam s 300 Kanun Keseksaan. Pihak pendakwaan hendaklah juga membuktikan bahawa dalam mengakibatkan kecederaan ke atas mangsa, tertuduh-tertuduh telah, sama ada:

B

- (a) dengan niat menyebabkan kematian mangsa;
- (b) dengan niat menyebabkan kecederaan tubuh ke atas mangsa yang diketahui oleh tertuduh-tertuduh boleh menyebabkan kematian mangsa;
- (c) dengan niat menyebabkan kecederaan tubuh mangsa yang pada kebiasaannya boleh menyebabkan kematian; atau
- (d) dengan pengetahuan bahawa perbuatan itu sangat merbahaya dan semestinya dalam apa jua kebarangkalian akan menyebabkan kematian atau kecederaan badan yang boleh menyebabkan kematian.

C

D

E

[37] Pihak pendakwaan menghujahkan dan mengguna pakai cabang (c) di bawah s 300 Kanun Keseksaan bahawa tertuduh-tertuduh mempunyai niat untuk menyebabkan kecederaan seperti yang dialami oleh mangsa yang mana secara lazimnya akan menyebabkan kematian (*sufficient in the ordinary course of nature to cause death*).

F

[38] Mahkamah ini berpandangan bahawa s 300(c) Kanun Keseksaan tersebut menghendaki pihak pendakwaan membuktikan bahawa tertuduh-tertuduh mempunyai niat (*intention*) untuk menyebabkan kecederaan atau bencana tubuh ke atas mangsa yang mana kecederaan atau bencana tubuh yang dilakukan itu secara lazimnya akan menyebabkan kematian:

G

H

(c) If it is done with the *intention of causing bodily injury* to any person, and the bodily injury intended to be inflicted is *sufficient in the ordinary course of nature to cause death*. (Penekanan ditambah.)

[39] Adalah merupakan suatu yang agak mustahil bagi membuktikan niat atau pengetahuan seseorang pelaku melalui keterangan secara langsung (*direct evidence*). Walau bagaimanapun, ia masih boleh ditentukan melalui inferens yang dapat dibuat dengan bersandarkan kepada segala fakta dan keadaan (*facts and circumstances*).

I

- A** [40] Dalam kes *Sainal Abidin bin Mading v Public Prosecutor* [1999] 4 MLJ 497 telah diputuskan bahawa niat adalah merupakan suatu perkara inferens yang boleh dibuat dan sifat kecederaan yang dialami oleh mangsa termasuk bilangan luka serta jenis senjata yang digunakan adalah dianggap sebagai petunjuk (*indicator*) kepada niat pelaku dalam menyebabkan sesuatu kecederaan:
- B**
- Intention is a matter of inference. In the instant case, the trial judge had carefully considered the evidence of the doctor (medical evidence), the evidence of eye-witness and the appellant on the issue of intention. After considering the nature of the injuries sustained by the deceased, the number of wounds and the weapon used. The trial judge had correctly regarded the nature of the injuries sustained by the deceased as an indicator of intention. The trial judge was correct in concluding that the appellant possessed the intention of causing bodily injuries to the deceased and that such injuries were sufficient in the ordinary course of nature to cause death.
- C**
- D** [41] Manakala dalam kes *Juraimi bin Husin v Public Prosecutor* [1998] 1 MLJ 537; [1998] 2 CLJ 383, adalah diputuskan bahawa inferens niat dapat dibuat berdasarkan perbuatan dan kelakuan (*conduct*) atau lain-lain keadaan.
- E** [42] Berdasarkan segala keterangan yang ada, mahkamah ini dapat membuat apa-apa inferens yang sewajarnya bagi menunjukkan bahawa tertuduh-tertuduh telah dengan niat (*intention*) menyebabkan kecederaan tubuh mangsa yang mana kecederaan tubuh yang dilakukan itu secara lazimnya akan menyebabkan kematian, berdasarkan alasan-alasan berikut:
- F** (a) SP11, SP12, SP13 dan SP16 mengesahkan bahawa tertuduh 1 selalu bergaduh dengan mangsa dan sudah lama tidak bercakap. Mereka hanya bercakap apabila pergaduhan berlaku. Apabila ditanya punca pergaduhan, semuanya mengatakan ia akibat duit yang dipinjam oleh mangsa daripada tertuduh1 dan belum dibayar. Malahan SP13 juga mengatakan bahawa tertuduh 1 marah apabila mangsa membawa masuk SP11 (isteri kedua mangsa) tinggal bersama-sama dalam rumah tempat kejadian tersebut;
- G**
- H** (b) malahan dalam keterangan SP13 (iaitu anak kandung lelaki tertuduh 1 dan mangsa) ada menjelaskan bahawa tertuduh 1 pernah menceritakan masalah antara mangsa dengan tertuduh 1. Tertuduh 1 juga pernah mengatakan bahawa beliau tidak berpuas hati dengan mangsa dan meminta SP13 memasukkan suatu serbuk ke dalam makanan mangsa. Namun SP13 enggan untuk berbuat demikian tapi sekadar mengiyakan sahaja arahan tertuduh 1. Hal ini berlaku dalam dua bulan sebelum kejadian mangsa dibunuh;
- I**
- (c) SP16 yang merupakan pemandu peribadi mangsa juga ada memberi keterangan bahawa mangsa dan tertuduh 1 kerap bergaduh berpunca daripada duit. Malahan SP16 juga pernah disuruh oleh tertuduh 1

- untuk memasukkan racun dalam kopi mangsa tetapi SP16 tidak melakukannya. Sebaliknya SP16 memberitahu kepada SP13 dan seterusnya diambil botol berisi racun tersebut oleh SP13 dan dibuang ke dalam parit. Tambahan menurut SP16 lagi bahawa tertuduh 1 pernah bertanya kepada beliau jika mengetahui mana-mana orang yang sanggup untuk membunuh mangsa dan akan diberikan upah RM20 ribu;
- (d) manakala tertuduh 2 pula sememangnya merupakan adik lelaki kepada tertuduh 1 dan tertuduh 2 yang telah membawa dan memandu arah pihak polis hingga menemui penukul besi serta rantai leher emas milik mangsa; dan
- (e) SP8 dalam keterangannya menjelaskan tentang kecederaan yang dialami mangsa adalah sangat teruk. Tempurung kepala adalah suatu bahagian yang sangat keras dan untuk kecederaan yang dialami mangsa, ia menunjukkan satu daya yang sangat kuat telah digunakan oleh pelaku untuk mencederakan mangsa. Kecederaan itu sendiri sudah jelas menunjukkan bahawa ia mencukupi untuk menyebabkan kematian kerana pelakunya memilih bahagian kepala dan bukannya anggota badan yang lain. Oleh yang demikian, ia mewajarkan inferens tentang niat pelakunya untuk melakukan tindakan untuk mencederakan mangsa yang boleh menyebabkan kematian.
- [43] Seterusnya, walaupun motif bukanlah merupakan salah satu inti pati (*ingredient*) kepada pertuduhan membunuh, namun mahkamah ini mendapati keterangan-keterangan tentang kewujudan motif dalam kes ini. Tertuduh 1 sememangnya telah beberapa kali membuat percubaan melalui SP13 dan SP16 untuk memasukkan ubat atau racun ke dalam makanan mangsa tetapi tidak berjaya apabila kedua-dua saksi tersebut tidak melaksanakan arahan yang diberikan. Malahan tertuduh 1 sampai pernah meminta SP16 mencari pembunuh upahan dengan bayaran upah RM20 ribu untuk membunuh mangsa.
- [44] Dalam kes *Priytharen a/l Sundaramurthy lwn Pendakwa Raya dan satu lagi rayuan* [2019] MLJU 26; [2019] 1 LNS 47, Mahkamah Rayuan telah menjelaskan tentang penerimaan motis sebagai keterangan sokongan seperti berikut:
- [33] ... Kami mengambil maklum bahawa motif bukanlah salah satu inti pati pertuduhan namun hakim bicara telah membuat pertimbangan berdasarkan kepada fakta bahawa wujud motif di pihak perayu pertama untuk membunuh si mati. Dapatan ini hanya satu keterangan sokongan sahaja
- [45] Oleh yang demikian, mahkamah ini mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan elemen mens rea menurut s 300(c)

- A

Kanun Keseksaan iaitu niat (*intention*) tertuduh-tertuduh dengan perbuatan mengetuk dengan penukul besi pada bahagian kepala mangsa untuk menyebabkan kecederaan yang lazimnya boleh mengakibatkan kematian (*sufficient in ordinary course of nature to cause death*).
- B

Niat bersama oleh tertuduh-tertuduh

[46] Dalam kes ini, tertuduh-tertuduh telah dituduh secara bersama-sama menurut s 34 Kanun Keseksaan bagi kesalahan membunuh mangsa.

C

[47] Mahkamah ini berpandangan bahawa berdasarkan keterangan-keterangan ikut keadaan sebelum dan selepas kejadian pembunuhan tersebut telah mencukupi untuk menunjukkan ‘common design’ antara keduanya. Dalam kes *Aung Thun & Anor v Public Prosecutor and another appeal* [2014] 1 MLJ 784; [2013] 1 LNS 985 ada menyatakan seperti berikut:

D

It is now well established that to invoke s 34 it is not a sine qua non for the prosecution to prove pre-concert or pre-planning in the true sense. It will be sufficient of the prosecution can establish that the appellants were in the place and took part in the crime and/or had nexus to the crime. Section 34 is not substantive law but it is procedural in nature favouring the prosecution such as that of presumption. The effect of the application of s 34 is that once it is invoked in the charge itself and evidence is led to show that the appellants were involved in the crime, the appellants will be required to speak of their innocence or non involvement in the crime or that at the material time of the crime they have disassociated from the crime. Nothing more.

E

F

G

[48] Mahkamah ini berpuas hati kepada ‘last seen person theory’ tentang keberadaan tertuduh-tertuduh sebagai orang terakhir berada di rumah tempat kejadian sebelum SP11, SP12 dan Mohanas Sree meninggal rumah tersebut untuk ke sekolah. Mahkamah ini juga telah menerima keterangan SP14 tentang tangkapan ke atas tertuduh 2 yang seterusnya telah memandu arah pihak polis membawa kepada penemuan penukul besi dan rantai leher emas milik mangsa. Perihal tangkapan ke atas tertuduh 2 dan perihal pandu arah tersebut telah dinyatakan dalam laporan polis yang dibuat oleh SP14 (eksh P32 dan eksh P33). Tanpa pandu arah oleh tertuduh 2 kepada pihak polis, sudah pasti barang-barang yang dirampas tersebut tidak akan ditemui. Melihat kepada kedudukan barang-barang tersebut ditemui di mana rantai leher emas milik mangsa diletakkan dalam sarung tangan hitam yang diletakkan dalam surat khabar dan plastik serta disorokkan pada pangkal rumpun pokok pisang berdekatan kawasan stor di Bukit Angkat, Kajang itu pastilah agak mustahil untuk ditemui oleh pihak polis tanpa dipandu arah oleh sesiapa atau tertuduh 2.

H

I

[49] Oleh yang demikian, mahkamah ini berpuas hati dan mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan niat bersama (*common intention*) tertuduh-tertuduh bagi perbuatan kesalahan membunuh seperti mana maksud peruntukan s 34 Kanun Keseksaan, 'in furtherance of the common intention which presupposes permutation or pre-concept of mind'.

A

B

Keputusan di akhir kes pendakwaan

[50] Justeru, setelah meneliti secara keseluruhan dan membuat penilaian maksimum ke atas keterangan-keterangan yang telah dikemukakan di peringkat kes pendakwaan, mahkamah ini telah memutuskan pada 25 Mei 2023 di akhir kes pendakwaan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes *prima facie* terhadap tertuduh 1 dan tertuduh 2 bagi pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan.

C

D

[51] Oleh yang demikian, mahkamah ini telah memerintahkan supaya tertuduh 1 dan tertuduh 2 dipanggil untuk membela diri bagi pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan.

E

Ringkasan kes pembelaan

[52] Mahkamah ini telah menerangkan tiga pilihan kepada tertuduh-tertuduh sama ada untuk memberi keterangan secara bersumpah (*sworn statement*) dalam kandang saksi (*witness box*), memberi keterangan tidak bersumpah (*unsworn statement*) daripada kandang tertuduh atau berdiam diri. Tertuduh 1 dan tertuduh 2 kemudiannya telah memilih untuk memberi pengatahan tanpa bersumpah secara bertulis dari dalam kandang tertuduh (ditandakan sebagai WSD 1 dan WSD 2 masing-masing). Seterus pihak pembelaan telah menutup kes pembelaan tanpa memanggil mana-mana saksi lain lagi.

F

G

[53] Secara ringkasnya, rumusan daripada pernyataan tertuduh-tertuduh, mereka mengakui pada sebelah tengahari (tanpa menyatakan masa yang spesifik) berada bersama-sama di hadapan rumah seperti dalam pertuduhan sambil berbincang berkenaan perniagaan katering dan apakah barang-barang yang perlu diambil dari stor katering di hadapan rumah tersebut.

H

I

[54] Menurut tertuduh 2, selepas menerima barang-barang katering yang diberikan oleh tertuduh 1, tertuduh 2 telah bertolak pula ke kedai katering (yang dipercayai berada di Bukit Angkat, Kajang) bagi menyerahkan

A barang-barang katering tersebut kepada pekerja di kedai katering. Namun tiada mana-mana saksi lain atau pekerja di kedai katering dipanggil bagi mengesahkan perkara tersebut.

B [55] Manakala menurut tertuduh 1 pula, beliau kemudiannya telah pergi ke stor katering tersebut yang juga terdapat tempat sembahyang. Menurutny
C lagi, semasa berada di dalam stor katering itulah maka terdengar jeritan yang kuat oleh Janaki a/p Supurmany (SP11). Tertuduh 1 telah berlari untuk melihat apa yang berlaku dan mendapati mangsa dalam keadaan cedera di bahagian kepala serta rantai emas yang dipakai oleh mangsa telah hilang. Ini berbeza dengan keterangan SP11 dan SP12 sebelum ini bahawa tertuduh 1 dilihat berada berdekatan dengan kereta di garaj. Tertuduh 1 menyangkakan kejadian itu merupakan suatu rompakan. Semasa mangsa dimasukkan ke hospital, tertuduh 1 telah membuat laporan polis iaitu Kajang Report No
D 29818/20 bertarikh 1 Oktober 2020 (eksh P24) iaitu pada petang hari kejadian yang sama. Adalah amat tidak munasabah untuk tertuduh 1 menyangkakan kejadian itu sebagai samun hanya kerana kehilangan rantai leher emas mangsa sedangkan cincin emas di jari mangsa tidak pula diambil oleh pelaku.

E [56] Tertuduh 1 juga menyatakan dalam pernyataan bertulisnya bahawa serbuk putih yang dikatakan sebagai racun oleh SP13 dan SP16 adalah sebenarnya serbuk yang digunakan bagi upacara keagamaan yang dipanggil sebagai 'tinuru'. Walau bagaimanapun, mahkamah ini mendapati itu
F merupakan perkara baru dibangkitkan oleh tertuduh 1 yang tidak pernah dicadangkan semasa peringkat kes pendakwaan.

Tugas mahkamah di akhir perbicaraan

G [57] Tugas mahkamah di akhir perbicaraan (*at the conclusion of the trial*) adalah untuk mempertimbangkan segala keterangan yang telah dikemukakan di hadapan mahkamah dan memutuskan sama ada pihak pendakwaan berjaya membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah (*beyond reasonable
H doubt*) seperti mana diperuntukkan di bawah s 182A Kanun Tatacara Jenayah:

- (1) At the conclusion of the trial, the Court shall consider all the evidence adduced before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.
- (2) If the Court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall find the accused guilty and he may be convicted on it.
- (3) If the Court finds that the prosecution has not proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall record an order of acquittal.

[58] Dalam kes *Public Prosecutor v Tan Chai Hing* [2018] MLJU 313; [2018] 6 CLJ 436, Mahkamah Rayuan telah menyentuh tentang tanggungjawab mahkamah di akhir kes pembelaan seperti berikut:

[20] Under s 182A of the Criminal Procedure Code, it is clearly the duty of the court to consider all the evidence before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt. This is a mandatory requirement as evident by the use of the word 'shall' in that section. What it entails is that, *at the end of the defence, it is incumbent on the court to evaluate the entire evidence placed before it including the prosecution evidence*. This was exactly what the learned judge had undertaken at the end of the defence case having considered the case of *Jaafar bin Ali v Public Prosecutor* [1998] 4 MLJ 406; [1999] 1 CLJ 410 ... (Penekanan ditambah.)

[59] Mahkamah ini juga berpandukan kepada kes *Mat v Public Prosecutor* [1963] 1 MLJ 263 yang telah menggariskan sebagai panduan tugas mahkamah di akhir perbicaraan:

If the court accepts the explanation given by or on behalf of the accused, it must acquit. But this does not entitle the court to convict if it does not believe that explanation, for he is still entitled to an acquittal if the explanation raises a reasonable doubt as to his guilt, as the onus of proving his guilt lies throughout on the prosecution. If upon the whole evidence the court is left in a real state of doubt, the prosecution has failed to satisfy the onus of proof which lies upon it.

[60] Walau bagaimanapun, tertuduh-tertuduh dalam kes ini telah memilih untuk memberikan pernyataan tanpa sumpah dari kandang tertuduh (*unsworn statement from the dock*). Dalam kes *Rewang bin Tempe v Public Prosecutor* [2016] 3 MLJ 586, Mahkamah Rayuan telah menyatakan dalam penghakimannya seperti berikut:

[20] In our view when the defence is called, *it is the appellant's right to give an unsworn statement from the dock*. If he elects to give unsworn statement, it cannot be the subject of cross-examination and its weight is not the same as the evidence given on oath in the witness box. *The trial court is free to give the dock statement the weight it deserves or not at all*, having regard to the whole evidence before the court. (Penekanan ditambah.)

[61] Dalam kes *Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v Public Prosecutor and another appeal* [2015] 2 MLJ 293; [2015] 2 CLJ 145, Mahkamah Persekutuan telah menyatakan dalam penghakimannya seperti yang berikut:

In law, *a trial judge will not give much weight to what an accused has said in his unsworn statement as he is not subject to cross examination by the prosecution nor can he be questioned by the trial judge*. (Penekanan ditambah.)

Penilaian keterangan dan dapatan di akhir perbicaraan

[62] Di akhir perbicaraan (*at the conclusion of the trial*) adalah menjadi tugas

- A mahkamah ini untuk mempertimbangkan segala keterangan yang telah dikemukakan di hadapan mahkamah dan memutuskan sama ada pihak pendakwaan berjaya membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah (*beyond reasonable doubt*) seperti mana diperuntukkan di bawah s 182A Kanun Tatacara Jenayah.
- B [63] Adalah menjadi tanggungjawab mahkamah di peringkat kes pembelaan ini untuk mempertimbangkan sama ada keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh pembelaan itu telah mewujudkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan. Tugas pihak pembelaan hanyalah untuk menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan.
- C [64] Walau apapun pembelaan yang dikemukakan dan walaupun pembelaan yang dikemukakan itu adalah lemah, mahkamah masih bertanggungjawab untuk memberikan pertimbangan sewajarnya ke atas keterangan pembelaan tersebut bagi menentukan sama ada pembelaan sedemikian mampu menimbulkan keraguan munasabah terhadap kes pendakwaan.
- D [65] Dalam kes *Ganapathy all Rengasamy v Public Prosecutor* [1998] 2 MLJ 577; 1998] 2 CLJ 1, Mahkamah Persekutuan telah membuat pemerhatian berikut:
- E It needs to be remembered that however weak a defence may be, trial judges being judges of both fact and law should not just brush aside the defence on the basis that the prosecution witnesses are to be believed and not the defence. Where the law casts the onus of giving an explanation upon an accused person, and the explanation is given, which if consistent with innocence, *the court is duty bound to consider whether it might reasonably be true, although not convinced of its truth.* (Penekanan ditambah.)
- F [66] Mahkamah ini mendapati pembelaan tertuduh-tertuduh tersebut adalah merupakan penafian semata-mata (*mere denial*) dan bukanlah suatu pembelaan. Mahkamah ini juga berpandukan kepada kes *Public Prosecutor v Ku Lip See* [1981] 1 MLJ 258 menyatakan yang berikut:
- G A mere denial without other proof to reasonably dislodge the prosecution's evidence is not sufficient.
- H [67] Mahkamah ini juga telah merujuk kepada kes *DA Duncan v Public Prosecutor* [1980] 2 MLJ 195; [1980] 1 LNS 12 yang memutuskan bahawa penafian semata-mata bukanlah suatu pembelaan:
- I The defence was, in effect, a simple denial of the evidence connecting the appellant with four boxes. We cannot see any plausible ground for saying that the four boxes were not his. In the circumstances of the prosecution evidence, the High Court came, in our view, to the correct conclusion that *this denial did not cast a doubt on the*

- prosecution case against the appellant.* (Penekanan ditambah.) A
- Keputusan di akhir perbicaraan*
- [68] Setelah meneliti segala keterangan yang dikemukakan di hadapan mahkamah ini secara keseluruhannya di peringkat kes pendakwaan dan juga di peringkat kes pembelaan, mahkamah ini mendapati bahawa pihak pembelaan atau tertuduh 1 dan tertuduh 2 telah gagal untuk menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Adalah dapatan (*finding*) mahkamah ini bahawa keterangan-keterangan saksi pendakwaan adalah tetap utuh dan tiada keraguan munasabah yang telah dibangkitkan oleh pihak pembelaan ke atas kebenaran kes pendakwaan tersebut. B C
- [69] Justeru, mahkamah ini berpuas hati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes yang melampaui keraguan yang munasabah (*beyond reasonable doubt*) menurut s 182A(2) Kanun Tatacara Jenayah. D
- [70] Oleh yang demikian, di akhir perbicaraan setelah mempertimbangkan segala keterangan yang dikemukakan di hadapan mahkamah ini adalah diputuskan bahawa tertuduh 1 dan tertuduh 2 adalah disabitkan dengan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksan. E
- [71] Bagi hukuman kesalahan membunuh (*murder*), peruntukan hukuman (*sentencing provision*) yang berkuat kuasa adalah s 302 setelah mengambil kira pindaan yang dibuat dengan berkuat kuasanya Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 (Akta 846) pada 4 Julai 2023 (PU(B) 229/2023), yang memperuntukkan seperti berikut: F
- Whoever commits murder *shall be punished with death or imprisonment for a term of not less than thirty years but not exceeding forty years* and if not sentenced to death, shall also be punished with whipping of not less than twelve strokes. (Penekanan ditambah.) G
- Hujahan mitigasi dan pemberatan hukuman* H
- [72] Pihak pembelaan dalam mitigasi memohon hukuman pemenjaraan yang minimum dengan mengambil kira faktor-faktor berikut: I
- (a) tertuduh 1 berumur 48 tahun dan tertuduh 2 yang berumur 45 tahun;
 - (b) kesalahan pertama tertuduh-tertuduh;
 - (c) tertuduh 1 dan tertuduh 2 merupakan adik beradik;
 - (d) masalah kesihatan tertuduh-tertuduh;

- A** (e) anak-anak mangsa yang telah kehilangan ayah akan kehilangan ibu pula jika tertuduh 1 dikenakan hukuman gantung;
- (f) supaya tertuduh-tertuduh diberi peluang untuk menghabiskan sisa kehidupan dalam penjara;
- B** (g) tertuduh 1 merupakan pesalah wanita yang dikecualikan daripada hukuman sebatan; dan
- (h) pohon hukuman sebatan ke atas tertuduh 2 ditangguhkan (*stay*) sehingga selesai proses rayuan.
- C** [73] Pihak pendakwaan pula telah mengemukakan hujah pemberatan ke atas hukuman seperti berikut:
- (a) hukuman mati masih lagi relevan;
- D** (b) dokumen perubatan yang dikemukakan oleh pihak pembelaan bukanlah merupakan laporan perubatan terkini tertuduh-tertuduh;
- (c) kejadian pembunuhan tersebut merupakan suatu pengkhianatan kepada kepercayaan di kalangan anggota keluarga yang tinggal bersama dalam sebuah rumah; dan
- E** (d) mangsa merupakan seorang yang buta sepenuhnya yang tidak berdaya untuk melawan atau melindungi diri sendiri.

- [74] Pihak pendakwaan juga telah mengemukakan 'victim's impact statement' oleh anak lelaki mangsa iaitu SP13 yang dikemukakan melalui Pegawai Penyiasat ASP S Vekram a/l S Sinnaiah (SP15) yang telah diterima masuk oleh mahkamah ini menurut s 183A Kanun Tatacara Jenayah dan ditandakan sebagai eksh P46. Antara lain, SP13 dalam eksh P46 menyatakan tentang perasaan yang teramat trauma, takut dan sedih beliau hinggakan tidak sanggup untuk hadir ke mahkamah ini bagi mengetahui keputusan kes mendiang bapanya.
- F**
- G**

HUKUMAN

- H** [75] Setelah mendengar, meneliti dan mengambil kira hujah mitigasi oleh peguambela dan hujah pemberatan oleh pihak pendakwaan serta mengambil kira 'victim's impact statement' (eksh P46) oleh anak mangsa yang bernama Navaneethan a/l Devarajoo (SP13), mahkamah ini tidak mendapati apa-apa keadaan yang mewajarkan pelaksanaan budi bicara untuk mengenakan
- I** hukuman pemenjaraan dan sebatan menurut peruntukan hukuman terkini s 302 Kanun Keseksaan selepas pindaan menurut Akta Pemansuhan Hukuman Mati Mandatori 2023 (Akta 846).

[76] Oleh yang demikian, mahkamah ini memerintahkan tertuduh 1 dan

tertuduh 2 dikenakan hukuman gantung di leher sampai mati menurut s 277 Kanun Tatacara Jenayah bagi pertuduhan kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan.

Tertuduh-tertuduh disabitkan bersalah atas kesalahan membunuh dan dijatuhkan hukuman gantung sampai mati menurut s 277 KTJ.

Dilaporkan oleh Dzulqarnain Ab Fatar

A

B

C

D

E

F

G

H

I